

MARIBORSKI

VEČERNIK

Cena 1 Din

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / Telefon uredništva 2440, uprave 2455
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglasi po ceniku / Oglase
sprejema tudi oglasni oddelček „Jutra“ v Ljubljani / Poštni čekovni račun št. 11.409

„JUTRA“

Meja, javnost in oblastva

Vprašanja, ki čakajo zamen rešitve

Že nekaj let trajajoče neprestano opozarjanje posameznikov, društev in časnikov na nujno potrebo večjega zanimanja za naše obmejno ozemlje, zlasti še za vasi in naselja, ki leže v neposredni bližini državne meje, je polagoma vendarle nekoliko omajalo našo zadevno malomarnost. Z veseljem moramo ugotoviti, da se v zadnjem času prirejajo v večjem številu večji in manjši izleti v obmejne kraje, da se zavedno mariborsko meščanstvo bolj pridno udeležuje raznih obmejnih prireditvev in postaja tako vez med Mariborom in obmejnimi zaledjem vse bolj tesna in iskrena, kakor je bila še v nedavni preteklosti. Z iskrenimi veseljem moremo torej ugotoviti, da naše delo le ni bilo brez vseli uspehov, da naši pozivi le niso bili klic upijočega v puščavi. In prav ob koncu tega tedna se pripravljamo na naši meji, pri Sv. Križu nad Mariborom, nova velika nacionalna manifestacija, ki bo, upajmo vsaj, celo daleč prekosila vse dosedanje. Vendar ta pohvala ne sme prav nikogar uspavati, da bi morda pričel misliti: dovelj je, kar smo storili. Ne, to je komaj prvi skromni začetek, seme, iz katerega mora komaj uzkaliti in zrasti tista velika in nepretrgana vez med zavednim slovenskim Mariborom in našo mejo!

Na vsak način pa bi se zelo motil tisti, ki bi mislil, da je prirejanje izletov, obiskovanje prireditvev in utrjevanje stikov vse, kar potrebuje naša meja, ali da bodo s tem kar čudežno sama po sebi rešena vsa nešteta obmejna vprašanja. Skrb za naše obmejno ozemlje nam nalaga mimo tega še veliko, celo zelo veliko drugih dolžnosti in nalog, pa tudi ne samo javnosti, marveč v enak odnosno v še večji meri tudi vsem oblastvom, banovini in državi! In če smo tako dolgo grajali malomarnost naše narodne javnosti za naše obmejno ozemlje, je treba grajati sedaj tudi vse druge faktorje. Človeku se zdi čisto kar nemogoče, da se mora v nacionalni državi prečesto z vsemi silami, včasih pa celo brez uspeha boriti za razne stvari, ki bi morale biti same ob sebi razumljive! Pred vsem pa ni mogoče razumeti, da se na nekaterih merodajnih mestih ne daje prepričati, da bi bilo treba z obmejnimi prebivalstvom na bivšem Koroškem, Štajerskem ter v Prekmurju postopati drugače kakor z zalednim in bi bilo treba zanj bolj skrbeti. Zlasti pa se v nacionalnem oziru ne bi smeli delati grehi, ki so se delali in se kdaj pa kdaj delajo še vedno. Naj omenimo tu samo vprašanje nakupovanja naše zemlje s strani avstrijskih in drugih Nemcev. Oblast, zlasti država, ima na razpolago vsa sredstva, da to onemogoči z eno samo potezo peresa. Zakaj tega še ni storila? Kolikor smo poučeni, ji je bila temeljito predložena vsa pogubonost tega vedno

večjega prehajanja naše obmejne slovenske posesti v tuje roke!

Toda mimo te je še veliko drugih zadev. Tu je naše šolstvo. V zadnjih šolskih letih se je dogajalo, da so bili mnogi razredi obmejnih osnovnih šol brez učnih moči, ali pa so se morali premaloštevilni učitelji ubijati v enem razredu s po sto in več otroci. Isto velja glede šolskih stavb. Cela vrsta naših obmejnih vasi zaradi svojega siromaštva ne zmoro stroškov za dostojne in potrebne ustrezajoče šole. Tu je treba podpora s strani države in banovine! Isto moramo reči glede komunikacij. Vse Kóbanksko, ki sega od Maribora do Dravograda, nima niti ene same poštene ceste, ki bi vezala tamkajšnje obmejne kraje z državnimi in narodnimi zaledjem. Ceste, kolikor sploh obstojajo, vodijo v — Avstrijo! In to še v šestnajstem letu po potegnitvi meje! Vse naglašanje in razlaganje potrebe po cestah na Kóbanksko, na Kaplo, Sv. Duh na Ostrem vrhu, Sv. Križ itd. je ostalo brez uspeha. Načrti, ki so bili že izdelani, leže zapravljeni v arhivih, že-započeta dela so pa bila skoraj pri začetku ustavljena. Ali naj ostane vse tako še vso večnost, naj ostane zato, ker je kriza in ker okrajni cestni odbori sami teh del ne zmorejo ali pa jim celo niso bila odobrena? Skrb za moč in varnost meje je dolžnost vsega naroda in vse države, ne samo obmejnega ljudstva, ki je najsiromašnejše in rabi še samo podpore. Tudi če počivajo zaradi krize vsa dela v zaledju, dela na meji ne bi smela počivati!

Poleg teh večjih in splošnih zadev so pa še manjše in lokalne. Tako se n. pr. Sv. Duh na Ostrem vrhu že leta in leta bori za to, da bi bil dovršen njegov vodovod. Tu gre prav za prav za bagatelno vsoto, a zadeva se ne gane z mrtve pike. Te bagatelne vsote, ki bi za dolgo bodočnost znatno olajšala trpljenje najbolj eksponirane vasi na naši kobanski meji, ni in je ni. Je res popolnoma nemogoče zbrati kje ta denar, odskrniti ga tam, kjer bi se lahko vsaj zaenkrat še pogrešal. Prepričani smo, da ne. Če bi bilo za pomen meje pravo pojmovanje in zanimanje za njene male, a vendar vitalne interese, bi se našla takoj vsa potrebna sredstva za uresničenje vsaj najnujnejših potreb! In če ni mogoče storiti vsega naenkrat, naj bi se storilo postopno, po določenem programu. Naše obmejno ljudstvo je revno in zato skromno, hvaležno bi bilo že za pokazano dobro voljo. A niti te ni. Ničesar ni, kakor da nas naše obmejno ozemlje ne bi prav nič brigalo, kakor da bi nam bilo vseeno, ali je naše obmejno ljudstvo dovolj potrpe, da kljubuje pritisku tujine, ali ne. Do kdaj še? Do tedaj, ko bo prepozno?

-r.

Sklicanje nemškega parlamenta

POROČILO O DOGODKIH. — PRE ORIENTACIJA ZUNANJE POLITIKE. — RAZVELJAVLJENJE NEKATERIH MANDATOV.

BERLIN, 11. julija. Za petek 13. t. m. je sklical Hitler izredno sejo državnega zbora, kar je vzbudilo v javnosti veliko presenečenje. Kakor se zatrijuje, je Hitler sklical parlament zato, da bo podal obširno poročilo o zadnjih dogodkih in dobil formalno odobritev za storjene ukrepe. Mimo tega bo pa govoril tudi o zunanje-političnem položaju in odnosu do tujih držav. Namen tega govora bo dobiti pooblastilo za preorientacijo nemške zunanje politike, ki je potrebna zaradi spo-

razumov med Francijo in Anglijo. Kakor se nadalje zatrijuje, namerava Hitler ob tej priliki razveljaviti tudi mandate kompromitiranih poslancev njegove stranke in spraviti na njihova mesta nove osebe. Z napetostjo se pa pričakuje, kakšno stališče bodo zavzele Papen in njegovi pristaši. Zatrijuje se, da se seje ne bodo udeležili. V tem primeru bodo njihovi mandati najbrž razveljavljeni in konzervativci v državnem zboru potem sploh ne bodo več zastopani.

Rekonstrukcija Dollfussove vlade

Dollfuss je rekonstruiral svojo vlado, da bi lažje izvršil neke notranje in zunanje-politične spremembe

DUNAJ, 11. julija. Docela nepričakovano je zvezni kancelar dr. Dollfuss sinoči preosnoval svoj kabinet, kar je v javnosti zbudilo veliko pozornost. Nova vlada

Dnevne vesti

Klaverni konec volitev lepotic

Sleparski podvigi barona Olafa Barroua, ki je bil v Sarajevu aretiran in bo izgnan iz naše države

Mariborčanom so še živo v spominu volitve »Mis Maribor«, ki jih je izvedel mladi elegantni človek baron Olaf Barrou, predstavnik lige za lepoto in kulturo, kakor se je sam izdajal. V spremstvu mlajše spremljevalke, ki naj bi bila njegova žena, je pred dobrim mesecem prispel v Maribor in zelo spretno izkoristil za svoj žep gostoljubnost in radovednost prebivalcev našega obmejnega mesta. Z debelo knjigo v roki, nekim filmskim rokopisom, je ukanil tudi naše oblasti kot filmski režiser nekega filmskega podjetja. V Mariboru je imel, kakor že rečeno, srečo in so se tudi volitve najlepše Mariborčanke srečno končale.

Take sreče pa ni imel v Sarajevu, kjer takim ptičkom bolj strogo stopajo na prste. Beograjska »Politika« obširno poroča o njegovem delovanju in prizadevanju za volitve najlepše Jugoslovanke. Med drugim piše, da je Olaf pripovedoval, da ga je poslala omenjena liga, naj po vsem svetu zbira lepotice. V tej svoji misli je prispel prejšnji teden v Sarajevo in v dvorani restavracije »Zelena

bašta« bi se bile morale vršiti volitve najlepše Sarajevčanke. Bil je v Sarajevu že bolj podjeten in je dal tiskati pestre lepake, ki so opozarjali brhke Sarajevčanke na izredno srečo. Kakor v Mariboru, tako je tudi v Sarajevu obljubljal, da bo najlepša Sarajevčanka potovala v oktobru v Zagreb, kjer bo izvedel volitve »Mis Jugoslavije«. Obljubljal je tudi, da bodo izbrane lepotice naših mest na stroške lige potovale v deželo filmskih zvezd, kjer jim bo postlano z mehkim perjem.

Nestrpno so zato Sarajevčani pričakovali izida volitev »najlepše«. Številne mamice so pripeljale v določeno dvorano svoje hčerke v dekoltejih in lepo počesane. Namesto organizatorja, mladega barona, pa se je pojavil pred publiko gosposki s policije in sporočil, da volitev zaradi nepredvidenih težkoč ne bo. To je povzročilo veliko nejevoljo zlasti med konkurentkami. Drugi dan so Sarajevčani izvedeli, da je policija aretirala mladega »barona«, ker je prišla na sled njegovi slepariji in ga bo izgnala iz naše države.

Novi šef mariborske mestne policije. Z današnjim dnem je prevzel vodstvo mariborske mestne policije g. Radošević, ki je bil doslej šef policije v Senti.

Iz zdravniške službe. Banska uprava v Ljubljani je imenovala specialista za interno medicino g. dr. Stanka Lutmana za asistenta 7. položajne skupine splošne bolnišnice v Mariboru.

Nov prometni minister. S kraljevim ukazom je bil razrešen dolžnosti prometnega ministra g. Svetislav Milosavljević in stavljen na razpoloženje. Za novega prometnega ministra je imenovan gosp. inž. Ognjeslav Kuzmanović, pomočnik prometnega ministra v pokoju in tehnični ravnatelj beograjske mestne občine.

Promenadni koncert. Jutri ob pol 21. bo v mestnem parku promenadni koncert, na katerem bo igrala vojaška godba pod taktirko kapelnika g. Svobode.

Poroke. V zadnjih dneh so se v Mariboru poročili: veterinar Matko Lamas in gđ. Emilija Kosijeva; inž. Josip Halbwidl in gđ. Angela Blažičeva; Franc Florjančič in gđ. Zofija Haasova; Franc Anderlik in gđ. Ivana Hartbergerjeva; Mirko Sagaj in gđ. Zofija Rašičeva; Fr. Plečko in gđ. Marija Gselmanova ter Ferdinand Puhlar in gđ. Zofija Perbilova. Obilo sreče!

Asfaltiranje pločnikov. Betonska dela za asfaltiranje pločnikov na Aleksandrovi cesti od Cankarjeve ulice pa do mestne meje v Košakih naglo napredujejo. Betonska podlaga za asfalt med Čopovo in Kolodvorsko ulico je že končana. Žele ti bi bilo, da bi bil tudi del Aleksandrove ceste od Cankarjeve pa do Čopove do otvoritve Mariborskega tedna betoniran.

Ne podajate se v nevarnost! Ko je večera popoldne čolnaril na deroči Dravi natak M., se mu je v bližini državnega mosta prekucnil čoln. Natak ni znal plavati in se je krčevito oprijel čolna, ki so ga deroči valovi nesli do broda, kjer ga je brodar izvlekel na suho in tako rešil smrti. Naj bo gornji dogodek resen opomin vsem, da je Drava zahrbtna in nevarna in naj se ne podajajo v njo oni, ki ne znajo dobro plavati.

Priznanje za zaslužen delo. Združene gostilničarjev v Mariboru je priredilo sinoči na vrtu Gambinove dvorane prijateljski sestanek, na katerem je bil imenovan za častnega člana g. Andrej Oset, bivši dolgoletni predsednik združenja, ki si je pridobil zanj velike zasluge. Slavlencu je Združenje izročilo tudi krasno diplomu. Lepo diplomu pa je prejel tudi g. Ivan Hönigman za svoje neumorno 10 letno funkcijo odbornika združenja.

Prazgodovinski grobovi na Pohorju. Mariborsko zgodovinsko društvo je pričelo te dni pod vodstvom banovskega arhivarja prof. Franja Baša izkopavati prazgodovinske grobove pri Habakuku na Pohorju. Doslej so izkopali že več grobov in našli v njih zanimive ostanke davne prošlosti.

Razglednice mariborske in vse druge v največji izbi. Trgovci popust! Zlata Brišnik, Slovenska ul. 11.

Cercle français. Čitalnica francoskega krožka v Mariboru bo zaprta od 15. julija do 20. avgusta.

Izlet v Dolomite in Salzkammergut! Nameravam v kratkem 7-dnevno potovanje v odprti limuzini s 6 sedeži. Ker je še prostora za 3 osebe, naj se reflektanti obrnejo na naslov: Janko Pohlin, Ruše.

Klub primorskih emigrantk v Mariboru. Društvo »Nanos« je sklicalo preteklo soboto sestanek svojih članic, ki se ga je udeležilo lepo število. Sestanek je vodil predsednik »Nanosa« g. Marino Kralj ter obrazložil namen sestanka in naglasil potrebo po ustanovitvi samostojnega odseka primorskih emigrantk. To zamisel so vse navzoče toplo in z velikim navdušenjem pozdravile. O trpeči primorski ženi je spregovorila nato učiteljica Slava Pahorjeva, dr. Verčon pa je pozval navzoče, naj pripeljejo drugič s seboj tudi tiste, ki jih doslej pogrešamo na vsaki taki ali slični prireditvi ter podobnem sestanku. Izvoljen je bil začasni odbor, ki bo pripravil vse potrebno za ustanovitev kluba primorskih emigrantk v Mariboru.

Priprave za emigrantski kongres v Mariboru. V kratkem bo v Mariboru kongres jugoslovanskih emigrantov. O kongresu in pa o pravih vzrokih neuspehov bo govoril drevi ob 20. v prostorih društva »Nanos« njegov bivši predsednik g. Danilo Viher. Ponovno vabimo vse primorske rojake in vse, ki zasledujejo delo emigrantov, naj se predavanja udeležijo v čimvečjem številu.

Kongres izvoznikov in producentov sadja v Mariboru. V sporazumu z Združenjem izvoznikov kraljevine Jugoslavije v Beogradu in Združenjem sadnih izvoznikov in trgovcev za dravsko banovino v Mariboru bo Zavod za pospeševanje zunanje trgovine priredil v času od 14. do 16. t. m. v Mariboru kongres izvoznikov in producentov sadja iz vse države, na katerem bodo sodelovali predstavniki ministrstev in tudi tuji izvozniki našega sadja iz vse Evrope. V soboto 14. t. m. bo predkonferenca, v nedeljo ob 9. uri dopoldne pa kongres v dvorani »Uniona«. V ponedeljek bodo izleti z avtobusi v naše sadonosne kraje in ogledi trsnic in drevesnic. Kakor nam poročajo iz Beograda, je prometni minister z odlokom od 7. t. m. odobril

Naivečja

priredivitev prihodnje nedelje

Sv. Križ vabi na narodni tabor!

«Kje je ta ljubi Sv. Križ? Naš gostoljubni Maribor, ki že leta in leta zama vabi v svojo sredino Sv. Jožefa, Sv. Barbare, Peklo in Sv. Petra, trdi smelo, da je Sv. Križ pri Mariboru. Visoko učen gospod, ki se spozna ne kamenje in tramovje v širnem Podravju in vztrajno vznemirja rajne Kelte, Ilirce, Rimljane in medvede v njihovih grobovih, pa uči, da je ta Sv. Križ na Kobanskem in to baš zato, ker so se stari očaki s kobanico ščitili pred ostro sapo iz Ježevega kota. Domačin je mnenja, da se njegov Sv. Križ ozira po Kozjaku tja do Sv. Urbana, ki je dober njegov mejaš in čuva žlahtnega trsja.

Kapljica tega trsja te bo pozivila in pobratila z narodno zavednim Križančanom v nedeljo, dne 15. julija na narodnem taboru. V ta namen začni že kar danes varčevati in prosi svojo ženko, ako ti jo je Bog dal, da te spravi v soboto zarana v posteljo, v nedeljo pa te tako zgodaj porine v pantofleček in nato postavi na noge, da bosta oba točno ob 8. uri pri Sv. Urbanu. Ako si samec, samec, ti bo Sv. Barbara blagohotno naklonila devojko, Sv. Urban pa nudi zaščito v narodnih društvih, ki te bodo že pričakovala in privredila na cili. Ako ti trebušček ovira pogled na palec tvoje noge, se boš porival 2 uri do Sv. Urbana. Je pa tvoj palec desnice gibčen, naj te bencinski robot zavleče skozi Kamnico do podnožja pri Krivcu. Ako si čil in te odlikuje linija »suhe južine«, boš priskakljal z lahkoto v poldrugi uri do smehljajočega Jošta pri cerkvi Sv. Urbana. Tu te bo zadivil pogled na Maribor in okolico, na okamenele morske valove — Slo venske gorice in na temnozeleno Pohorje, ponosnega tekmeča obmejnih kobanskih grebenov. Na zapadu med vrhovi smrek se ti smehlja gorska vasica Sv. Križ, kamor dospeš v eni uri. Cerkvica vrh goré kot matica med belimi hišami ti bo razjasnila potni obraz. Odprlo se ti bo srce preprostega brata in sestre, ki sta zapuščena in pozabljena od sveta že v davnih temnih časih ljubila, čuvala

in branila svoj narodni jezik in svoj rod. Prepričal se boš, da je stoletno sožitje ustvarilo tod čvrst in svojevrsten kmetijski rod, poln zdravega humorja. Njegova samostojna občina je v resnici gospodarska, kulturna in socialna zajednica, a tudi zdrava življenjska celica in nepremakljiv severni mejnik naše širne Jugoslavije.

Prav pester bo spored tega obmejnega narodnega slavlja. Že v soboto zvečer bodo vzplamteli kresovi po križanskih vrhovih ter zadoneli topiči, da naznanijo našemu rodu na jugu in tujerodu na severu veliki dan narodne vzajemno-

Pismo malih z morja

Kolonija P. R. K. v Bakarcu pri Bakru

Kolonija mariborskega Pomladka Rdečega križa pod vodstvom gospe Hermine Bračičeve je odpotovala iz Maribora dne 3. t. m. ob 18. uri. Številnim gojenkam se je pridružilo letos večje število odraslih gostov kolonije z nekaj fantki. Otroke so že na kolodvoru razdelili v manjše skupine, ki so s svojimi voditeljicami, večjimi gojenkami, šli v posamezne kuppe; vsi so se v treh vagonih udobno razmestili. Med petjem, igranjem in občudovanjem pokrajine so pozabili na svoje domače, ki so se večinoma tako težko poslovili od svojih ljubljencev. V Zidanem mostu so se preštevali tri zidane mostove, a premikanje vagonov v Zagrebu in priključek na sušaški vlak so mnogi kar prespali. Tudi dež v Gorskem Kotarju jih ni mogel žalostiti, ker so se zbudili šele, ko je bil oblaci pas že za njimi in se je pokazalo ljubljeno morje v solnčni svetlobi. Mnogi so ga videli prvič in začudenim vzklikom in vpraševanju ni hotelo biti kraja: otoki, obale, parniki, jadrnice, Bakar v bližini ter daleč tam koncem zaliva Bakarac, njihov cilj, vse jih je zanimalo.

Na postaji Škerljevo so zopet kar priključili mariborske vagone drugemu vla-

sti ob državni meji.

Ob slavaloku na planoti pred vašjo bo v nedeljo okrog 9. ure pozdravil domači župan g. Jože Hlade došle zastopnike oblasti, narodna društva in goste.

Nato se razvije spredv z godbo društva »Sloge« in mladinskega tamburaškega zbora »Nanosa« iz Maribora. Pri sv. maši bo ubrana pesem požrtvovalnega moškega zbora »Jadrana« ogrevala dušo in srce. Iz cerkve bo pohod na javno telovadišče, kjer bo Sokol Maribor I s svojim nastopom bodril in navduševal mlado in staro za vzvišene sokolske ideale. Za tem se bodo vrstili nagovori zastopnikov oblasti in društev. Pri prosti zabavi pa pride tudi trpeči želodec po zmerni ceni do svojih prirodnih pravic. Odprlo se bo grlo, razvzljajal jezik: v besedi in narodni pesmi bosta dajala duška bratskim občutkom. Zato vse, kar lazi ali gre: »Na goro, na goro, na strme vrhe! Tja kliče in miče in vabi srce!«

ku in po mogočni serpentini so zdrdrali proti Bakru, končni postaji. Vsi so vožnjo dobro prestali, a vendarle so bili veseli, da je je konec. Pričakovali jih je tovorni avto, ki je prevzel prtljago, sami so jo pa kar peš mahili med petjem in klicanjem čolnarjem. Po lepi cesti tik ob obali so v pol ure prispeli do novega kopališča in kmalu nato med čiste hiše prijaznega Bakarca. Kraj ima jako lepo zaščitno lego med dvema hriboma ob vzhodnem koncu bakarskega zaliva. Prebivalci, vsi prijatelji naše kolonije, so veselo pozdravljali došlece. V njihovem novem domu, občinski hiši, je bilo za sprejem že vse pripravljeno. Komaj je vsaka vedela za svojo sobo, že jih je čakala kava pa bel kruh z maslom in medom. Do obeda so urejevali svoje stvari, po obilnem in tečnem obedu, pa so do kraja nadomestili zamujeni nočni počitek.

Prijazni sprejem, dobra hrana, vesela družina in nova okolica, vse to je povzročilo, da se je tudi pri onih pojavilo dobro razpoloženje, ki se jim je skrajna najbolj tožilo po dobrih manicah. — Po južini so si šli ogledat Kraljevo (3 km), po večerji pa zopet kmalu spat. Danes so se kopali dopoldan in popoldan. To je bilo živo v kopališču! V vodi in na pesku, povsod je igra in smeh. Še Vida iz Prekmurja je postala korajžna! — Otroci imajo stalnega zdravnika in pri

Lajšanje pri vsakodnevem delu nudi

Union

čokolada

MARIJ SKALAN:

SEMISIRIS

Roman iz prazgodovine človeštva.

»Morda si ti zares edina ženska, ki je izpolnitev vseh mojih želja, čuvarka vseh mojih poti, svetovalka vseh mojih modrih dejanj...« je šepetal.

»Sužnja sem tvoja samo, senca tvoja, odsev tvojih hrepenenj, o veliki, najvišji, o dragi, najdražji! Koprnim od sreče, da me spet boža tvoja milost. Drži me, da me tvoja silna sreča ne razblini v dehtenje rož! Ali pa me s svojim objemom zaduši, da bo v tebi utonila moja duša...«

»Držim te, sladka, edina...«

Od vrat se se oglašili udarci kladi.

»Vstopi!«

Vstopil je Amarazis in javil:

»Izvršil sem tvoj ukaz, o veliki. Najurnejši sli so zapustili tvojo prestolnico, da odpokličejo zasledovalce ubegle princeze iz dežele večernih gora. Kaj še ukazuješ, najvišji?«

»Sporočil dvoru in ljudstvu mojemu, da je faraon faraonov zopet veder ko solnce na nebu. Veseli naj se z menoj. Zato skliči godce, pevce, plesalke, naroči jedila in pijače, priredi zabavo!«

»Kakor ukazuješ, veliki!« je vzkliknil poveljnik in se spet umaknil.

»Vidiš,« je dejal Semis Ofiris Nefteti, »sedaj je konec morečih sanj bolne zamaknenosti. Prestana je bolezen in je

spet vse tako, kakor je bilo nekoč. Spet sem faraon faraonov, gospod ki se ne vdaja sanjenju slabičev. In še dolga je pred menoj pot naslad in zmag.«

»In moje silne ljubezni, sladki, najslajši. Vse, kar je bilo, je bila samo čarovnija hčere zlih duhov iz mračnih dežel zahajajočega solnca. Toda veliki Ra jih je premagal, pognal jih je v njihove prepade, da se nikoli več ne vrnejo. O moj dragi, najdražji...«

XXIII.

V od drugih skrbno ločeni in popolnoma varni sobi svoje razkošne palače je sedel veliki poveljnik atlantskih bojnih čet, faraonov namestnik in sorodnik Tutalis s svojim z zmagošnjem ovenčanim sinom Abusirisom. Zadovoljno si je starec mel roke, mežikal s svojimi drobnimi očmi in govoril z nadutim, malo raskavim glasom:

»Veliko delo si opravil, sin moj. Ime naše je danes svetlejšje kakor kdajkoli. Ljudstvo semisirsko te je po vrnitvi z bojišč, kjer si strl naval sovražnika, sprejelo kakor vladarja. Ponižal se je sam Semis Ofiris; šel ti je nasproti, česar ni storil še nikoli doslej; objel te je in poljubil, zlomil je svoj oholi ponos. Uglajena je pot do cilja, ki sem ga gledal

101

vse svoje življenje, do cilja, ki mi ga je bil določil že pokojni moj oče, tvoj ded, a ga sam nisem dosegel. Moč Semisov je bila še premočna, vera v njihovo božansko poreklo še pregloboko zakoreninjena in razmere so bile drugačne, neugodnejše. Sedaj so se spremenile in se še spreminjajo. Semis Ofiris ni to, kar je bil oče njegov in tudi ni več, kar je bil v mlajših letih. Postal je ženskar in slabič. Vladarske posle opravljamo zanj mi, državo, ki sega preko Atlantide na vse štiri strani sveta in se ji klanjajo vsa znana ljudstva, branimo mi. Moja vojska in tvoja hrabrost sta edini sili, edini temelji, na katerem počiva Semisiris. Če tega ne bi bilo, bi izginila njegova veljava v ženskih krilih, ki so Semisu Ofirisu in njegovim ljudem prvo in zadnje. Semis Isis je še nižji padec kakor njegov oče. Mladenič je brez duha, brez pravega zanimanja in sposobnosti. Vzgojitelji so se zaman trudili, da bi napravili iz njega bodočega vladarja vladarjev, faraona faraonov. Semis Isis je ničla. Na vsem dvoru semisirskem sta samo dva, na katera se Semisi še lahko oporo: Ofirija in Amarazis. Prva je podedovala vso bistrino svojih davnih prednikov, njihovo jekleno voljo, poštenost in ponos. Drugi je zagrizen izpolnjevalec dolžnosti poveljnika dvornih straž, brezpogojno vdan faraonu. Če premagamo ta dva, je sen Tutalisov izpolnjen.«

»Dobro si izpredel svojo nit, oče moj!« je vzkliknil Abusiris. »Toda predel sem

tudi jaz svojo. Moje delo na bojiščih ni bilo delo za Semise, bilo je delo za Tutalise. Moje čete so samo moje. Če jim stopim na čelo, bodo šle proti vsakomur, nad katerega jih pošljem, tudi proti Semisu Ofirisu. V vseh dolgih mesecih, ko sem se klatil s svojo vojsko po svetu in taboril na bojiščih, sem mislil samo na eno: na nas. Naloga, ki ti jo je zapustil ded, naloga, ki je ti nisi mogel izvršiti, ker še ni bil napočil za to ugodni čas, mora biti rešena po meni.«

»A rešena bo samo, če boš previden. Vsak nepremišljen korak bi za vse večne čase pokvaril vse velika sanje našega rodu. Semisi bi vladali še dalje nad Atlantido in svetom in Tutalisi bi bili samo njihovi služabniki, ali — jih pa sploh ne bi več bilo. Naš sen ni sen ene noči in tudi ne enega dneva. Vreden je generacij. Zato bodi previden! Stopaj dalje korak za korakom! Prva naloga je poroka z Ofirijo. Ko bo ona tvoja in boš ti njen gospod, bo tvoja največja naloga obrniti bistrino njenega razuma, njeno odločnost in samozavest od Semisov v struge načrtov Tutalisov. Zato hiti. Obred se mora izvršiti čimprej. Ko bo po blagoslovu velikega duhovna Amonisa določeno, da postane mati tvojih zakonitih otrok, postopaj z njo kakor z hčerko faraona, ne kakor s svojo prvo ljubimko. Počasi, previdno jo zastrupi s hrepenenjem po oblasti žene faraona faraonov in časti matere, bodočih vladarjev Atlantide.

Ptuj

Konjerejsko društvo za dravsko banovino je imelo v ponedeljek 9. t. m. svoj občni zbor v prostorih Narodnega doma. Zbor je otvoril in vodil društveni predsednik narodni poslanec g. Lovro Petrovar. Zbora so se udeležili zastopniki podružnic iz vse dravske banovine, posebno številno so bili zastopani kmetje konjerejci iz ptujskega okraja. Navzoči so bili tudi živinozdravniki, kot zastopnika banske uprave pa sta bila navzoča inž. Zidanšek in dr. Veble. Blagajniško poročilo izkazuje 29.255 Din gotovine, za premovalje konj v tekočem letu je določeno 28.000 Din. Za premovalje, ki se bo vršilo v avgustu in septembru, so določeni sledeči kraji: